

Przedmiot fakultatywny - Muzykoterapia - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	Przedmiot fakultatywny - Muzykoterapia
Kod przedmiotu	12.9-WL-LEK-Muz
Wydział	Wydział Lekarski i Nauk o Zdrowiu
Kierunek	Lekarski
Profil	ogólnoakademicki
Rodzaj studiów	jednolite magisterskie sześcioletnie
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2018/2019

Informacje o przedmiocie	
Semestr	3
Liczba punktów ECTS do zdobycia	2
Typ przedmiotu	obieralny
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	prof. dr hab. Andrzej Tuchowski

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Ćwiczenia	30	2	30	2	Zaliczenie

Cel przedmiotu

Celem przedmiotu jest zdobycie przez studentów podstawowej wiedzy na temat interrelacji pomiędzy światem muzyki a szeroko pojętej medycyny, ze szczególnym uwzględnieniem podstawowych założeń współczesnej muzykoterapii, a zwłaszcza programowania muzykoterapeutycznego jako jej najbardziej „muzycznego” komponentu.

Wymagania wstępne

Brak

Zakres tematyczny

1. Muzyka a terapia – kontekst historyczny.
2. Emocjonalny kontekst dzieła muzycznego a programowanie muzyki do działań terapeutycznych.
3. XX-wieczne teorie mechanizmu generowania emocji przez muzykę: Z. Freud i szkoła psychoanalityczna (T. Reik, H. Keller), E. Kurth i estetyka energetyczna, teoria intonacji B. Asafiewa, teoria formy znaczącej S. Langer, psychologiczna teoria implikacji-realizacji Leonarda Meyera.
4. Muzyka jako przekaznik i generator emocji w świetle wiedzy współczesnej – od koncepcji psychologicznych (J. Levinson) do osiągnięć nowoczesnej neurologii (interdyscyplinarny zespół R. Zatorre).
5. Dzieła muzyczne, które powstały pod wpływem dramatycznych okoliczności i wielkich napięć emocjonalnych: od autoterapii wielkich kompozytorów do zastosowań w programach terapeutycznych.
6. Dzieła muzyczne, które powstały pod wpływem straty najbliższych – działania twórcze jako akt autoterapii.
7. Dzieła muzyczne, które powstały w reakcji na niepowodzenia uczuciowe.
8. Muzyka jako obraz niestabilności emocjonalnej i skłonności samobójczych: przypadek Piotra Czajkowskiego.
9. Depresja a terapia dra N. Dahla przy pomocy muzyki i seansu hipnotycznego: przypadek Sergiusza Rachmaninowa.
10. Muzyczne obrazy obsesji: przypadek Gustava Mahlera w psychoanalitycznej interpretacji Freuda.
11. Muzyka a dylematy egzystencjalno-światopoglądowe: przypadek Mieczysława Karłowicza.
12. Muzyczne obrazy natury a programy terapeutyczne.
13. Muzyczne obrazy wielkich metropolii.
14. Dwudziestowieczne dźwiękowe obrazy wielkiej wojny.
15. Muzyka skupienia, kontemplacji i wyobrażeń mistycznych.
16. Muzyka dla dzieci i „o dzieciach”.

Metody kształcenia

Wykład, dyskusja

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągania efektów uczenia się

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
zna zasady motywowania pacjentów do prozdrowotnych zachowań i informowania o niepomyślnym rokowaniu;	D.W12	- dyskusja - praca grupowa	Ćwiczenia
uwzględnia w procesie postępowania terapeutycznego subiektywne potrzeby i oczekiwania pacjenta wynikające z uwarunkowań społeczno-kulturowych;	D.U1	- dyskusja - praca grupowa	Ćwiczenia

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
zna zasady promocji zdrowia, jej zadania oraz główne kierunki działania, ze szczególnym uwzględnieniem znajomości roli elementów zdrowego stylu życia;	• G.W5	• dyskusja • praca grupowa	• Ćwiczenia

Warunki zaliczenia

Przygotowanie referatu/eseju z zakresu wskazanej literatury przedmiotu.

Literatura podstawowa

1. Metera A, Muzyka w medycynie i w edukacji, Leszno 2006.
2. Natanson T., Programowanie muzyki terapeutycznej, Wrocław 1992.
3. Tuchowski A., Emocjonalny i semantyczny kontekst dzieła muzycznego a programowanie muzykoterapeutyczne, [w:] Sztuka w kontekście oddziaływania na człowieka, red. L. Kataryńczuk-Mania, J. Karcz, Zielona Góra 2006.
4. Kukielczyńska K., Kompozycja a muzykoterapia, „ Muzykoterapia Polska” nr 2 (6) 2003, Wrocław, s.23-29.

Literatura uzupełniająca

1. Tuchowski A., Dzieło operowe w perspektywie psychoanalitycznej – Hans Keller a psychoanalityczna interpretacja oper Benjamin Brittena, [w:] Teorie opery, red. M. Jabłoński, Poznań 2004, s. 333-356.

Uwagi

Zmodyfikowane przez mgr Beata Wojciechowska (ostatnia modyfikacja: 18-07-2018 12:50)

Wygenerowano automatycznie z systemu SylabUZ